

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 246

гр. Габрово, 17.11.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ I, в закрито заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Павел Неделчев

Членове: Пламен Попов
Славена Койчева

като разгледа докладваното от Славена Койчева Въззивно частно наказателно дело № 20214200600262 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 341, ал. 2, във вр. с чл. 249, ал. 3 от НПК.

Образувано е по частна жалба от адв. И.И.-С. от АК – Габрово, в качеството на договорен защитник на подсъдимия Н. ХР. ДЮЛГ. от гр. Севлиево, против протоколно определение от 14.10.2021 г. по НОХД № 380/2021 г. по описа на Районен съд – Севлиево в частта по въпросите по чл. 248, ал. 1, т.2 и т. 3 от НПК.

В частната жалба се твърди, че в хода на проведеното разпоредително заседание за били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до накърняване правото на защита на подсъдимия и неправилно приложение на материалния закон. Защитникът оспорва правилността на обжалваното определение в частта в която е оставено без уважение искането за прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал.1, т.1 НПК. Излага се становище, че в съдържанието на внесенния обвинителен акт не са описани факти, свързани с имущественото състояние на дееца, възможността му да изплаща дължимата издръжка и съзнателното неизпълнение на алиментното задължение. Непосочването на съставомерен признак от състава на престъплението по чл.183, ал.1 НК – съзнателно неизпълнение на задължението за заплащане на издръжка, не позволявало обвинението да бъде формулирано по начин който да позволи определяне на предмета на доказване в производството. Защитата посочва, че описаното в обвинителния акт деяние не съставлява престъпление по смисъла на чл.183, ал.1 НК, поради което счита, че наказателното производство следва да бъде прекратено.

На следващо място изтъква, че към настоящия момент задълженията за заплащане на издръжка са погасени поради изтекъл срок на погасителна давност по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД. Първоинстанционният съд

неправилно възприел и обсъдил направеното възражение от защитата за изтекъл срок на погасителна давност по реда на чл. 80 и чл. 81 от НК. Защитата посочва, че целта на нормата на чл. 183, ал.1 НК е предоставяне на защита на лицата, чието право да получават дължима издръжка е признато по съдебен ред, и изтъква, че след погасяване на задълженията на подсъдимия санкционирането му би довело до несъответствие с целта на закона.

Частният жалбоподател намира, че правото на защита на подсъдимия е нарушено още при привличането му като обвиняем, тъй като в постановлението за привличане не е дадена яснота относно размера на дължимите суми за издръжка, които не са били погасени по давност. Въпреки изразената готовност да заплати дължимите суми от страна на подсъдимия, разследващите органи не конкретизирали размера на непогасената част от задължението и на жалбоподателя не била предоставена възможност да се ползва от правото по чл. 183, ал.3 НК.

Частният жалбоподател излага становище за това, че разследващите органи не са извършили обстойна, внимателна и коректна оценка на събрания доказателствен материал в хода на провеждане на досъдебното производство, което довело до допускане на съществени процесуални нарушения при установяване, проверка и преценка на фактите. В обобщение частният жалбоподател посочва, че допуснатите съществени отстраними процесуални нарушения, изразяващи се в непредоставяне на информация на подсъдимия за престъплението, за което е повдигнато обвинение и за доказателствата въз основа на които е повдигнато обвинението, са довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия. Чрез подадената частна жалба прави искане обжалваното определение да бъде отменено, като делото бъде върнато на разследващите органи с указания за отстраняване на допуснатите нарушения.

Габровският окръжен съд, след като провери по реда на чл. 249, ал. 3 от НПК определението на първоинстанционния съд във връзка с депозираната частна жалба и съобрази изложените в нея съображения, намира за установено следното:

Частната жалба е депозирана в законоустановения срок и от процесуално легитимирана страна. Същата е частично допустима, а разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Производството по НОХД № 380/2020.1 г. по описа на Районен съд – Севлиево е образувано по обвинителен акт на РП – Габрово, ТП Севлиево, против Н. ХР. ДЮЛГ. от гр. Севлиево по обвинение за извършено престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК, за това, че в периода от м. февруари 2006г. до м. октомври 2018г. вкл. в гр. Севлиево след като в Решение №19 от 24.01.2006г. по гражданско дело №607/2005г. по описа на Районен съд – Севлиево, влязло в законна сила на 13.02.2006г., е осъден да издържа свой низходящ – Я.Н.Дюлг., заплащайки ѝ чрез нейната майка и законен представител Т.Е.П. ежесечна издръжка в размер на 30 лева, съзнателно не

изпълнил това си задължение в размер на повече от две месечни вноски – 153 месечни вноски, общо за сумата от 4 590 лева.

С протоколно определение от 14.10.2021 г., постановено в разпоредително заседание, съдът се е произнесъл по всички въпроси по чл. 248, ал. 1, т. 1-8 от НПК. В произнасянето си по чл. 248, ал.1, т. 2 НПК първоинстанционният съд е приел, че внесенят обвинителен акт съдържа всички обстоятелства, свързани с престъплението и в диспозитивната част са описани всички признаци на престъплението по чл. 183, ал.1 НК както от обективна така от субективна страна, поради което е оставил без уважение искането да прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал.1, т.1 НК. При разглеждането на направените възражения по реда на чл. 248, ал.1, т.2 НПК съдът е приел, че изложените аргументи за изтекъл срок на погасителна давност по смисъла на чл. 111 б. „в“ ЗЗД, чл. 80 ал.1 НК и чл. 81 ал.3 НК са неоснователни. При обсъждане на основателността на възраженията, направени по т.3 за нарушени процесуални права на подсъдимия Д., съдът е приел, че на фазата на досъдебното производство не са били допуснати съществени и отстраними нарушения на процесуалните правила, които нарушават правата на подсъдимия.

Въззивният съд намира, че подадената частна жалба, в частта в която се оспорва правилността на определението на първоинстанционния съд, постановено по реда на чл.248, ал.1, т.2 НПК, не подлежи на разглеждане от настоящия въззивен съд по аргумент от разпоредбата на чл. 250, ал. 4 НПК. Същевременно както изрично е уредено и в разпоредбата на чл. 249, ал.3 от НПК на обжалване по реда на гл. XXII подлежи единствено определението по чл. 248, ал.1 НПК в частта в която първоинстанционният съд се е произнесъл по т.3 и по т.6. При това положение депозираната частна жалба в тази ѝ част е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане.

Въззивният съд намира определението по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК за правилно и законосъобразно.

Подсъдимият е привлечен в качеството на обвиняем с постановление от 03.12.2020г. В предявеното постановление точно и ясно е посочено престъплението, в което лицето се обвинява, както и наказателния закон, по който се привлича като обвиняем – описани са периода и мястото на извършването му, съдебното основание за възникване на задължението за заплащане на издръжка, броят на дължимите плащания и общия размер на неизплатените суми за издръжка, както и неговите фактически обективни и субективни признаци на плоскостта на престъплението по чл. 183, ал. 1 от НК. Обобщеното посочване на съставомерни факти в обвинителния акт е напълно допустим подход, който съответства на стандарта по процесуалния закон, както и на приетото в тълкувателно решение № 2/2002 г. по тълк. дело № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС.

Въззивният съд напълно споделя становището на първоинстанционния съд по отношение на липса на допуснато нарушение на процесуалните

правата на подсъдимия, изразяващо се в ограничаване на възможността му да се позове на чл.183, ал.3 НК, което да е довело до ограничаване на правото му на защита. Както РС-Севлиево правилно е посочил подсъдимият е разполагал с процесуалната възможност да представи доказателства за изпълнение на задължението си в хода на досъдебното производство, за да подкрепи поддържаната защитна теза.

На следващо място въззивният съд намира, че въведените възражения за допуснати процесуални нарушения в хода на досъдебното производство, касаещи събирането и оценката на събрания доказателствен материал не следва да бъдат разглеждани от настоящия съд. Съгласно нормата на чл.248, ал.4 НПК в хода на разпоредителното заседание не се обсъждат нарушения, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата и доказателствените средства. Направените възражения от защитата в тази посока са предмет на разглеждане по същество в хода на първоинстанционното производство пред наказателния съд.

В заключение, съдът намира, че обжалваното определение по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК е правилно и законосъобразно, поради което следва да се потвърди.

Мотивиран от горното и на основание чл. 341, ал. 2, във вр. с чл. 249, ал. 3 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение от 14.10.2021 г. по НОХД № 380/2020 г. по описа на Районен съд – Севлиево, с което е прието, че на досъдебното производство не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила от категорията на посочените в чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустима, частната жалба от адв. И.И.-С. от АК – Габрово, като защитник на подсъдимия Н. ХР. ДЮЛГ. от гр. Севлиево, в частта за произнасянето от първоинстанционния съд по въпроса по чл. 248, ал. 1, т. 2 и **ПРЕКРАТЯВА** съдебното производство по настоящото дело в тази част.

Определението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____